

Sveikinu

2016 m. gegužės 20 d.

Gerbiamas Klebone, mieli Švenčiausios Trejybės bažnyčios parapijiečiai, garbūs svečiai, brangūs tikintieji,

Užsienio lietuvių katalikų delegatūros vardu sveikinu Jus švenčiant dvigubą šventę – Jūsų parapijos atlaidus ir klebono Leono Nestiuo dvidešimtuosius kunigystės metus Kristaus tarnyboje Gervėčiuose.

Švč. Trejybės palaima telydi Jūsų parapiją. Vienos korespondentės parašyta, kad atlaidai Gervėčiuose kupini dvasingumo, juose dvelkė meilė Tėvynei Lietuvai. Šiandien Švč. Trejybės atlaidai – tai Gervėčių krašto tikras pasididžiavimas. Prisiminkime, kad šie Šventieji metai skirti kasdieniame gyvenime toliau gyventi tuo gailingumu, kurį Tėvas visados rodo mums.

Gerbiamas klebone, nuoširdžiai sveikinu ir linkiu, kad Viešpats pripildytų Jūsų širdį savo artumu ir pilnatve. Linkiu, kad Jis laimintų Jūsų kunigiškus darbus toliau vadovaujant Švč. Trejybės parapijos tikinčiųjų bendruomenei.

Teužtaria Jus visus Dievo gailingumo malonė. „Dievo žodis teskamba garsiai ir įtikinamai kaip atleidimo, palaikymo, pagalbos ir meilės žinia bei ženklas“ („Misericordiae Vultus“ 25).

Pagarbiai Kristuje,

Prelatas **Edmundas J. Putrimas**
Lietuvos Vyskupų Konferencijos (LVK) Delegatas užsienio lietuvių katalikų Sielovadai

Švč. Trejybės atlaidai Gervėčiuose

Šiomet Gervėčių Švč. Trejybės parapija atlaidus šventė gegužės 22 dieną. Tą dieną į Gervėčių puikiąją bažnyčią skubėjo ne tik vietiniai parapijiečiai, bet ir svečiai iš Gardino, Vilniaus, kaimyninių parapijų. Išskilmėse dalyvavo ir šventas mišias koncelebravo Gardino vyskupas Aleksandras Kaškevičius, šiemet minintis vyskupystės 25-metį, mišių metu giedojo Lietuvos Mokslų Akademijos choras, vadovaujamas Vytauto Versecko. Sausakimšoje bažnyčioje svečių tarpe buvo Lietuvos Respublikos konsulato Gardine generalinis konsulas Genadijus Mackelis, Astravo rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas Viktoras Svilo ir Ideologijos, kultūros ir darbo su jaunimu skyriaus pirmininkė Natalija Seniut, Gervėčių agromiestelio tarybos pirmininkė Liucija Liach, Gervėčių krašto lietuvių bendruomenės pirmininkė Svetlana Petrik bei kiti.

Mišios vyko lietuvių, lenkų ir baltarusių kalbomis. Šioje parapijoje tai jau tradicija. Išmintingą įsimintą pamokslą lietuvių kalba pasakė Gardino arkikatedros kunigas Kazimieras Žilys.

Bažnyčia maldininkus pasitiko atsinaujinusi, pasipuošusi dviem naujomis nukryžiuotųjų skulptūromis, pakabintomis kairėje bei dešinėje altoriaus pusėse – už šoninių altorių, nes centriniam – Nukryžiuotasis Kristus. Ant šoninių sienų – du nukryžiuotieji latrai, kurie buvo nukankinti tuo pat metu, kaip ir Jėzus. Tai Gervėčių parapijos klebono Leono Nestiuo sumanymas – jo regėjimo – vizijos – įkūnijimas. Išraiškingi nukryžiuotųjų latrų veidai Visų šventųjų vitražinių portretų fone

veikia emociškai ir skatina susimąstyti apie žmogiškojo gyvenimo prasmę. Manau, kad toks Jėzaus nukryžiuotųjų momento pateikimas yra unikalus ne tik Baltarusijos, bet ir viso pasaulio bažnyčių tarpe. Tai sumaniojo meniškios sielos kunigo L. Nestiuo nuopelnas, kad kiekvienas, apsilankęs šioje šventovėje, išsivežtų neužmirštamą patirtąjį įspūdį, pajautą tiesioginį ryšį su Aukščiausiuoju bei Dievo Gailingumu viltį. Geresnio kunigystės 30-mečio ir tarnystės Gervėčių parapijoje 20-mečio įprasminimo nė negali būti. Laiminga parapija, turinti tokį ganytoją, patenkinti žmonės, kuriuos traukte traukia lyg magnetas, išpuoselėta Švč. Trejybės bažnyčia, kviesdama visus Dievo glėbin. Tikra Italija, kaip išsireikė viena maldininkė, pirmąsyk išvydusi išdidžiąją gotikos stiliaus Gervėčių bažnyčią. Pasibaigus mišioms žmonės dar nesiskirstė, rikiavosi į eilę, norėdami pasveikinti savo kleboną jubiliejaus proga. Sveikino Lietuvos Respublikos konsulato Baltarusijoje generalinis konsulas Genadijus Mackelis, Astravo rajono valdžios atstovai, sveikino ir paprasti parapijiečiai, dėkodami vyskupui Aleksandrui Kaškevičiui už puikų jų parapijai skirtąjį kunigą Leoną Nestiuoką. Prie visų sveikintojų prisidedame ir mes, linkėdami kunigui Leonui dar ilgų kunigavimo metų šioje parapijoje, tolesnio bažnyčios grožio tobulinimo, parapijiečių pamaldumo ir visų jo sumanymų sėkmingo įgyvendinimo. Tepadeda jam visuose sumanymuose ir veikloje Visagalis Dievas.

Marija Šaknienė

Prie altoriaus – vyskupas A. Kaškevičius.

Autorės nuotr.

Svečiai susikaupę šv. mišių metu.

Autorės nuotr.

Gieda Lietuvos Mokslų Akademijos choras.

Autorės nuotr.

Poezijos pavasaris Rimdžiūnuose

Lietuvių poetui Pauliui Širviui poezija – visų pirma – svajonė, jausmas ir muzika, meilė ir neapykanta, apmaudas ir ilgesys, nuoširdus vaiko juokas ir maščiančio žmogaus sarkazmas, verksmas su ašarom ir ašaros be ašarų... Visas, kas žmogiška. O anglų klasiką Č. Dikensas sako, kad: poezija gyvenimui taip būtina, kaip scenai šviesa ir muzika. Pašalink iš scenos netikrą išorinį grožį, o iš gyvenimo iliuzijas – ar liks jose kas nors realaus, dėl ko verta gyventi ir sielotis?

Poezijos pavasario šventė Rimdžiūnuose jau tapo tradicine. Šiomet ją organizavo Lietuvos Respublikos ambasada Baltarusijos Respublikoje, Lietuvos rašytojų

sąjunga ir Baltarusijos rašytojų sąjunga. Šventę padėjo organizuoti Rimdžiūnų kultūros, švietimo ir informacijos centras, lietuviškos mokyklos bendruomenė ir visa šio krašto lietuvių bendruomenė bei jų vadovai. Todėl mes širdingai dėkojame tiems žmonėms, kurių dėka galime atsipūsti nuo kasdienių darbų ir pasinerti į poezijos gyvastį. Džiaugiamės galėję pasiklausyti lietuvių bei baltarusių poetų kūrybos.

Renginį sveikinimu bei įžanginiu žodžiu apie poeziją pradėjo Lietuvos Respublikos ambasadorius Baltarusijos Respublikoje Evaldas Ignatavičius. Prie sveikinimų prisidėjo garbinga vakaro viešnia ministrė-patarėja Irena Ūsaitė.

Šventėje dalyvavo poetas, prozininkas, kultūros žurnalistas Vidmantas Kiaušas-Elmiškis. Poetas, dailininkas Gvidas Latakas, poetė vertėja Ramunė Brundzaitė, poetė Jurgita Jasponytė-Burokienė, kanklininkė Žemyna Trinkūnaitė. Šventėje dalyvavo ir Baltarusijos poetai, tai ukrainiečių kilmės poetas Aleksandras Morozovas, Liudmila Kucharevič, Taisija Semionova, Inesa Bogdevič, Svetlana Batiuleva, Marija Peško.

Pirmasis scenoje pasirodė Vidmantas Kiaušas, kuris savo interviu knygoje su įžymiais žmonėmis „Įsiklausymai“ sako: „Pasi-beldžiu į studijos, darbo kabineto ar buto duris, užėinu, susipažįstame, įjungiu diktofoną, kalbamės.

Per aštuoniolika metų sukaupiau nemažą pokalbių archyvą, užrašiau dešimčių kūrėjų mintis apie meną ir gyvenimą, apie atradimų džiaugsmą ir klystkelių dulkių kartelį.

Labai nelengva atrinkti, sutalpinti knygoje nemažą spalvingų asmenybių būrį, dėkui leidėjams, kurie pasufleravo – tebūnie Nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatai ir rašytojai. Man, literatui ir kultūros žurnalistui, pasiūlymas patiko; atsirado vardyno pagal žanrus, pasirinkus alfabeto eiliškumą, pasigirdo kalendorių šlamėjimas bei laikrodžio tikėjimas. Iki šypsenos Amžinybės soduose...“ Pagrindiniai gerbiamo rašytojo kūrybiniai darbai: 1995 m. – „Ir višta – paukštis“ (humoreskos); 1997 m. – „Gervės plun-

ksna“ (eilėraščiai); 2002 m. – „Nuotraukos vietoj“ (eilėraščiai); 2011 m. – „9 užkimsios gerklės“ (eilėraščiai). Šis rašytojas išties buvo priimtas šiltai ir emociškai, nes skaityti eilėraščiai puikiai tiko romantiškam poezijos vakarui.

Po gerbiamo Vidmanto pasirodymo nuotaiką nuskaidrino kanklių melodija, kurią mums padovanojo kanklininkė Žemyna Trinkūnaitė. Kanklių kompozicijas ji ne tik atlieka per įvairius renginius, bet jau įrašiusi ir jų kompaktinę plokštelę. „Visos tėčio į mane sudėtos „programos“ tikrai veikia. Aš jį laiku gyvenimo būdo menininku. Tėtis turėjo labai stiprų humoro jausmą, jam daug kas kėlė juoką, todėl jis savaip kūrė gyvenimo modelį.

Nukelta į 2 psl.

Motiejaus Valančiaus skaitymai Dieveniškėse

Scenoje – M. Valančiaus tekstų atlikėjai.

Autorės nuotr.

Pasirodo svečiai iš Žemaitijos.

Autorės nuotr.

Gegužės 6 dieną skulptorius Gediminas Radzevičius pakvietė į jau tradicija tapusius kasmetinius vyskupo Motiejaus Valančiaus skaitymus Dieveniškėse. Šiame skaitymai jau penkti, jubiliejiniai ir skirti Motiejaus Valančiaus 215-osioms gimimo metinėms paminėti. Jie vyko Dieveniškų technologijų ir verslo mokykloje, į kurią sugužėjo ne tik aplinkinių mokyklų mokiniai, pasirinkę M. Valančiaus tekstus jubiliejiniais skaitymams, bet ir svečiai iš Žemaitijos – Skuodo rajono M. Valančiaus gimnazijos, kurie ir pradėjo renginį, itin raiškiai, gražiai paskaitydami Valančiaus biografiją bei jo tekstų. Dovanojo susirinkusiems M. Valančiaus žodį ir Plungės rajono Žemaičių Kalvarijos gimnazijos auklėtiniai. Svečius iš Žemaitijos scenoje keitė Šalčininkų Lietuvos tūkstantmečio gimnazijos skaitovė Elvyra Kviatkovskaja, po to skambėjo Šalčininkų J. Sniadeckio gimnazijos atstovų parengtas M. Valančiaus tekstas „Guvus Vincė“. Be šio

klausytojus džiugino ir „Petris ir Onelė“, „Pasakojimai Antano Tretininko“, „Mikė Melagėlis“ ir kiti gerai žinomi M. Valančiaus kūriniai. Poškonių, Turgelių, Riešės ir Jašiūnų mokyklų bei gimnazijų mokiniai keitė vieni kitus scenoje, lenktyniaudami vieni su kitais teksto pateikimo raiška, vaizdingumu, įtaigumu. Konkurso pasibaigus vertinimo komisijai buvo dėl ko pasiginčyti, kad išrinktų geriausius. Solidi komisija, kurią sudarė Šiaulių dramos teatro meno vadovas V. Baranauskas, Nepriklausomybės akto signataras K. Uoka, E. Tamulynas, R. Dirgėlienė, R. Rimdžiuvienė bei kiti nariai, paskirstė vietas nugalėtojams, išdalyjo apdovanojimus ir baigė darbą. Skaitymų konkurso rengėjų buvo paskelbta apie antrąjį konkurso etapą, kuris kiek vėliau vyks jau Žemaitijoje, Nasrėnuose, M. Valančiaus gimtinėje. Atsiveikinta viliantis susitikti ir kitais metais, jau šeštuose M. Valančiaus skaitymuose.

Marytė Žarkauskaitė

Poezijos pavasaris Rimdžiūnuose

Atkelta iš 1 psl.

Šalia jo užaugau, tad, žinoma, jo įtaka buvo didžiulė. Be to, jis tą dovaną – kurti gyvenimą patiem – dovanojo ir kitiems žmonėms, jo sekėjams, ne tik man. Jo dvasinės kelionės labai daug davė“, – tikino Žemyna.

Salė nekantriai laukė poeto Gvido Latako, kuris tikrai nenuvylė publikos išraiškingu ir taikliu poetiniu žodžiu. Jis skaitė:

Rugpjūtis

Rugpjūtis turi savo šviesos ir be saulės

kaip ir žmogus kuris turi praėjusią meilę ne meilę jis turi mažas geležies dureles savo vidaus slapybėj kurios ima ir girkšt atsidaro nelauktai užklumpa tave su knyga su vyno taure atsidaro per sapną lyg pragaištingą mirties valandą pro jas išeina tavo mylėti pavidalai padūmavę iš blausumos šypsosi? nežinai ar jie šypsosi.

Klausėmės Jurgitos Jasponytės-Burokienės eilių, kuri apie save sako: „Kažkam esu Jurgita, kažkam Katė, kažkam Guntautė. Gimiau ir augau Zarasuose, Šaltupės gatvėje. Greitai būsiu nugyvenusi panašų laiko tarpą ir Vilniuje. Nuo 1999 m. čia studijavau Vilniaus pedagoginiame universitete, įgijau lietuvių filologijos bakalaurą ir literatūrologijos magistro laipsnį, dirbau bibliotekose. Šiuo metu au-

ginu dukras Ugnę ir Jūrę Jotvilę. Tai, ko gero, mano prasmingiausias ir tikriausias darbas, kuriuo tik teko užsiimti. Rašau nuo vaikystės. Rašydama taip pat jaučiuosi savimi, kaip ir būdama mama, – ketvirtajame savo pirmosios knygos „Šaltupė“ viršelyje rašo Jurgita Jasponytė. Su ja Užupio kavinėje šiltai kalbamės apie vaikystę Zarasuose ir persikėlimą į Vilnių, apie gyvenimą, kūrybą ir neseniai pasirodžiusią pirmąją jos poezijos knygą „Šaltupė“.

Dėkojame jums, miela Jurgita, už nuostabias perskaitytas eiles. Jūs tikrai praskaidrinote mūsų kasdienį gyvenimą.

Publika nuoširdžiai sutiko ir ketvirtąjį plunksnos virtuozę iš Lietuvos – Ramunę Brundzaitę, gimusią Vilniuje 1988 m., baigusią „Šaltinėlio“ vidurinę mokyklą. Pirmoji eilėraščių publikacija pasirodė 2005 m. Dalyvavo Rašytojų sąjungos „Vasaros akademijos“ kūrybinėse dirbtuvėse. Šiuo metu Vilniaus universitete studijuoja lietuvių filologiją ir italų kalbą. Melancholiško atspalvio eilėraštyje „Rudeninis“ Ramunė sužavėjo klausytojus.

visi nepabaigti mano eilėraščiai

brazda lyg pelės rudenėja ir jos sulenda į kambarius sapnus šaltus patalus graužia knygų kampus graužia siriūs latakus lietuvi nubėgti rudenėja tai ir lyja iš dangaus

debesų po blakstienom ištine vokai adresato nepasiekia kiaurai permirkę grįžta atgal ir tik pelės velnioniškai brazda.

Lietuvių poetų, dalyvavusių šiame renginyje, eilės yra išverstos į baltarusų kalbą.

Beje, baltarusių poetai iš Astravo ne tik skaitė nuostabias, puikiai surimuotas ir gilius savo eiles, bet ir dainavo romansus. Todėl vakaro žiūrovams paliko neišdildomą įspūdį.

Na, o vakaro kulminacija – tai Petrikų kaimo šviesuolės Marijos Mažeikienės pasirodymas scenoje ir jos eilių skaitymas. Salėje žiūrovai sukėlė tikras ovacijas. Marijos lietuviškų eilių skambumas nuaidėjo Rimdžiūnų laukais ir pasisėjo mūsų širdyse...

Dėkojame visiems, surengusiems mūsų dvasioms tikrą atgailą. Gyvuok, poezija, per amžius ir džiugink mūsų širdis.

Poezija yra žolės žaliavimas

Ir paukščio pastanga. Susukti lizdą medyje Pavasarinis rūpestis ir džiaugsmas, Dar negimęs, Obels žydėjimas Yra poezija...

Loreta Saveljeviėnė

lietuviškosios mokyklos lietuvių kalbos mokytoja

Dievo Gailestingumo metai

Šiuos metus popiežius yra paskelbęs Dievo gailestingumo metais. Jiem pažymėti Vilniuje gegužės 6–7–8 dienomis vyko Dievo gailestingumo kongresas, kurį rengė Vilniaus arkivyskupija. Vatikanas į šį kongresą atsiuntė Šventojo Tėvo atstovą – Vatikano valstybės sekretorių kardinolą Pietro Parolin,

kuris atvežė Šventojo Tėvo laišką, kurį čia ir pateikiame mieliesiems skaitytojams. Tuo pačiu primename, kad Dievo gailestingumo idėjos kilmės vieta yra Vilnius, Lietuva. Čia pirmą kartą vienuolė sesuo Faustina patyrė regėjimą, kurio metu jai pasirodęs Kristus nurodė sukurti paveikslą, kuris pirmą kartą

viešumoje parodytas 1935 metais prie Aušros Vartų. Dabar jis pastoviai eksponuojamas jam skirtoje bažnyčioje.

Į kongresą atvykusį P. Parolin priėmė Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė. Ji popiežiškąjį legatą apdovanojo Vytauto Didžiojo ordino Didžiuoju kryžiumi ir pakvietė šventąjį Tėvą apsilankyti Lietuvoje.

Nukelta į 4 psl.

Pasaulio lietuvių bendruomenės komisija posėdžiavo LR Seime

Gegužės mėnesį, 17–20 dienomis, Lietuvos Respublikos seime posėdžiavo Pasaulio Lietuvių Bendruomenės ir Lietuvos Respublikos Seimo Komisija. Gegužės 17-ąją, pirmąją posėdžiavimo dieną Invokacija pradėjo Pasaulio lietuvių sielovadininkas prelatas Edmundas Putrimas. Po jo sveikinimo žodį ta-

rė LR Seimo pirmininkė Loreta Graužinienė ir LR užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius, PLB valdybos pirmininkė Dalia Henke, Komisijos pirmininkė Ona Valiukevičiūtė bei Komisijos pirmininkas Jonas Prunskis. Vėliau, pasitvirtinus darbotvarkę, darbiniam posėdyje išklausti ir aptarti Ko-

misijos pirmininkų Onos Valiukevičiūtės ir Jono Prunskio pranešimai apie Komisijos veiklą 2013–2016 metais, o taip pat PLB valdybos pirmininkės Dalios Henke pranešimas. Po pietų pertraukos atidaryta paroda „Svarbiausia neužmiršti“. Popietiniame posėdyje svarstyti Lietuvos Respublikos darbo kodeksas ir kitų socialinio modelio įstatymų projektai. Aptarti ir 2018 metais vyksiančios Dainų šventės klausimai.

Antrąją Komisijos darbo dieną, gegužės 18-ąją, svarstytas Pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sumažinimo klausimas ir patriotinis ugdymas mokyklose ir ikimokyklinio ugdymo įstaigose. Išklaustas LR švietimo ministrės Audronės Pitrienienės pasisakymas šiuo klausimu bei buvusio LR ambasadoriaus JAV Žygimanto Pavilio-

nio pranešimas „JAV ir Lietuvos pilietinio ir patriotinio auklėjimo skirtumai“. Po pietų surengta ekskursija į Valstybės pažinimo centrą Lietuvos Respublikos Prezidento rūmuose.

Trečiąją komisijos darbo dieną, gegužės 19-ąją buvo svarstomi Astravo atominės elektrinės statybos Baltarusijoje ir Visagino atominės elektrinės projekto vystymo klausimai. Išklausti O. Valiukevičiūtės ir aplinkos ministro Kęstučio Trečioko pranešimai šiuo klausimu. Po to aptartas siūlymas kartu su Seimo rinkimais 2016 m. spalio 9 d. surengti privalomą referendumą dėl dvigubos pilietybės įteisinimo, pakeičiant Lietuvos Respublikos Konstitucijos 12 straipsnį. Išklaustas Komisijos narės Reginos Narušienės, o po to – Seimo konstitucijos komisijos pirminin-

kės Birutės Vėsaitės bei PLB Valdybos pirmininkės Dalios Henke pranešimai šiuo klausimu. Po pietų pertraukos diskutuota dėl politinių partijų ir politinių kampanijų finansavimo. Temą pristatė Komisijos pirmininkas Jonas Prunskis. Išklaustas šiuo klausimu ir Vyriausiosios rinkimų komisijos pirmininko Zenono Vaigausko pranešimas. Svarstyti ir LR žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo pakeitimai.

Ketvirtąją Komisijos posėdžiavimo dieną, gegužės 20-ąją, buvo priimami sprendimai dėl rezoliucijų rašymo bei raštų rengimo. Po to priimamos rezoliucijos ir rengiami bei priimami raštai, jų projektai. Darbą baigus, surengta spaudos konferencija.

Marija Šaknienė

Posėdžio dalyviai (iš kairės, centre) prelatas Edmundas Putrimas, Regina Narušienė bei kiti. Autorės nuotr.

Rimdžiūnų svečias – profesorius Adomas Maldis

Vieną pavasario popietę į Lietuvos kultūros centro biblioteką Rimdžiūnuose rinkosi abiejų – ir lietuviškosios, ir baltarusiškosios vidurinių mokyklų mokytojai ir mokiniai, Gervėčių krašto bendruomenės nariai į susitikimą su profesoriumi, kritiku, publicistu, literatūros tyrinėtoju, prozininku ir vertėju Adomu Maldžiu. Įžanginį žodį tarė Lietuvos kultūros centro direktorė N. Beliačic, o vėliau renginį įdomiai vedė viešnia iš Astravo Natalija Očeretova.

Profesorius Adomas Maldis gimė 1932 m. Astravo rajono Rasalų kaime. Mokėsi Gudagojaus ir Astravo mokyklose, o vėliau baigė Baltarusijos valstybinį universitetą.

Dalyvavo rinkiminėje kampanijoje, kur jis buvo priešaringai vertinamas. Aš tik prisimenu 2004 m. rugsėjo 4 d. Rimdžiūnų vidurinėje mokykloje įvykusią Lietuvos Nepriklausomybės Akto Signataro Česlovo Kudabos 70-osioms metinėms paminėti konferenciją „Česlovas Kudaba valstybininkas, žymus visuomenei veikėjas ir geografą“. Profesorius A. Maldis šioje konferencijoje taip pat skaitė pranešimą, išryškinantį Č. Kudabą, kaip visuomenės veikėją mokslininką.

Literatūrinėje popietėje profesorius A. Maldis prisistatė turįs lietuviškų šaknų: pasidomėjau „Lietuvių pavardžių žodyne“ pavardė „Maldis“ sietina su liet. maldus

„pamaldus“, maldyti „labai prašyti, maldauti, raminti, tildyti“, malda „tam tikras tekstas, kalbamas ar skaitomas tikinčiųjų“, maldauti „nuolankiai prašyti melstis“.

Profesorius A. Maldis net pajukavo, o gal jis turįs giminių ir Maldyvuose (valstybė P. Azijoje, Indijos vandenynė, Maldyvų salyne).

Popietėje A. Maldis gana plačiai nušvietė savo gyvenimo ir kūrybos kelią, literatūrinius ryšius su Lietuva. Gražiu žodžiu paminėjo Gervėčių krašto žmones – Birutę Kuckaitę ir Alfonsą Augulį.

Visiems dėkojame už susitikimą su įdomiu žmogumi profesoriumi A. Maldžiu, ypač Lietuvos kultūros centro direktorei N. Beliačic, centro darbuotojams A. ir G. Šturo. Daugiau tokių susitikimų!

Angelė Valienė
Mokytoja

Malvina Miškinienė švenčia jubiliejų

Šių metų gegužės 3 dieną Gervėčių krašto dukra Malvina Miškinienė šventė prasmingą 90-ies metų jubiliejų. Malvina Chmieliauskaitė gimė Gervėčių krašte Girių kaime 1926 m. gegužės 3 dieną. Čia ji baigė 4 lenkiškos mokyklos klases. Toliau mokslo tęsti negalėjo, nes nebuvo jokių mokyklų. Nuo 1939 iki 1943 metų, negalėdama mokytis, talentinga ir gabi mergaitė uždabavo mezgdama kojines, pirštines, palaidines, megztinius. Tuo metu parduotuvėse beveik nebuvo jokių drabužių, todėl Malvinos megztieji buvo labai paklausūs. Taip ji dirbo iki 1943-ųjų, kai Gervėčiuose buvo atidaryta progimnazija. Ją baigusi Malvina išvyko mokytis į Vilnių, II mergaičių gimnaziją. Po gimnazijos – studijos Vilniaus valstybiname pedagoginiame institute, matematikos mokytojos specialybės. Deja, dėl sunkios materialinės padėties šeimoje, studijų dieniniame skyriuje teko atsakyti ir imtis darbo. Tuo metu Malvina Chmieliauskaitė pradeda dirbti mokytoja Šalčininkų rajone, Jurgelionių pradinėje ir Poškonių septynmetėje mokyklose. Vasaros atostogas leido tėviškėje, Giriose, mezgdama bei ausdama ir taip prisidurdama prie mokytojos atlyginimo, kad galėtų tęsti studijas. 1954 metais ji grįžta į Institutą ir, sėkmingai baigusi mokslus, paskiriama dirbti į Vie-

vio rajono Kietaviškių vidurinę mokyklą. Čia ištekojo už Zenono Miškinio, susilaukė su juo dviejų dukterų, Gertrūdos ir Violetos, užaugino, išmoksline. Vėliau dirbo Trakų rajone bei mieste. Mokytojavo beveik 50 metų, mokė vaikus matematikos ir fizikos. Jau išėjus į užtarnautą poilsį padirbėjo ir gimtinėje – Rimdžiūnų lietuviškoje vidurinėje mokykloje, kurioje su vyru Zenonu dėstė mokiniams darbus. Pelegrindos kaime, savo sodyboje, įkūrė etnografinį muziejų, kuriame patalpino gausybę surinktų gimtinėje eksponatų, liudijančių šio krašto žmonių istoriją, jų gyvenimus savo gimtosiose vietose, bet svetimalkalbių apsupty. Dainavo Girių kaimo moterų ansamblyje „Žilvitis“. Išėjusi į pensiją Malvina pradėjo rašyti. Su skaitytojais dalijasi prisiminimais apie savo vaikystę, jaunystę, gimtinę. Jos pasakojimai nuoširdūs, paprasti ir patrauklūs. Ji kuria ir eilėraščius. Su savo jau Amžinatvėn išėjusia seseria Jadvyga yra sukūrusi „Gervėčių krašto giesmę“, jau tapusią neoficialiu šio krašto himnu. Savo kūrybą yra publikavusi „Lietuvių godose“, „Galvėje“, „Trakų žemėje“, o taip pat Trakų literatū almanache „Trakuvos poezija“ (2004 m.). Išleido eilėraščių knygėlę vaikams „Nendrinė kepurė“ (2005 m.), eilėraščių bei atsiminimų knygas „Mano Gervėčiai“ (2005 m.),

„Lietuviais esame mes gimę“ (2008 m.), už kurią jai buvo suteiktas XII Rytų Lietuvos literatūros konkurso laureatės vardas. 2012 m. išleista Gervėčių krašto folkloro knygelė „Iš momulės kuperio“. Šiais metais išleista knyga „Kas giesmėn netilpo“ ir knygelė vaikams „Skruzdelytės Smalsuolytės nuotykių“. Jubiliatė ne kartą yra apdovanota padėkos raštais bei kitais pagarbos ženklais už lietuviškos kalbos puoselėjimą bei papročių saugojimą.

Garbingo jubiliejaus proga linkime Gervėčių krašto šviesuolei poniai Malvinai dar ne vieno kūrinio, rankdarbio ar puikiųjų jos pačios išsiaišgintų gėlių pamėgtame sodo lopinėlyje. Linkime ir stiprios sveikatos, ištvermės bei optimizmo garsinant gimtąjį Gervėčių kraštą ir jo vaikus. Šviesių, gražių spalvingų jubiliejaus metų ir šiltos beprasidedančios vasaros.

Tarptautinis „Gervėčių“ klubas,
„Lietuvių godos“

Tarptautinis raiškiojo skaitymo konkursas „Mano sapnuose vaikštai, Lietuva“

Į tarptautinį raiškiojo skaitymo konkursą „Mano sapnuose vaikštai, Lietuva“ susirinkome jau penktą kartą. Svetingi Vilniaus lietuvių namų vedėjai priminė, kad „šie metai Lietuvos Respublikos Seimo paskelbti Bibliotekų me-

tais. Puiku, kad atsigrėžėme į bibliotekas, į knygų pilnas lentynas, į paslaptinių istorijų, linksmybų nutikimų, rimtų romanų ir poezijos pasaulį. Keičiasi laikai, keičiasi komunikavimo, pažinimo, informavimo priemonės, bet knyga lie-

ka tarp mūsų kaip šviesa, gėris ir nepavaldi nei laikui, nei skubančiam žmogui“.

Svarų sveikinimo žodį tarė Vilniaus lietuvių namų direktorius Gintautas Rudzinskas. Visus konkurso dalyvius nuoširdžiai sveikino Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministerija, jos sveikinimą perskaitė I. Mickutė.

Į jubiliejinį raiškiojo skaitymo konkursą buvo atvykę mokiniai iš šių ugdymo įstaigų:

- Pelesos vidurinės mokyklos lietuvių mokomąja kalba mokiniai ir jų mokytoja Vilma Kvedaravičienė;
- Rimdžiūnų vidurinės mokyklos lietuvių mokomąja kalba mokiniai

Balandžio 22 diena – tarptautinė Žemės diena

Rimdžiūnų lietuviškoje mokykloje Žemės diena paminėta ypatingai. Fizikos bei astronomijos mokytoja Helena Rovdo parengė įdomią ir naudingą pamoką – ir mokytojus, ir mokinius pakvietė į tikrą šios dienos minėjimo labirinto sukūrį. Žiūrėjome ne tik prezentaciją, klausėmės eilių, bet ir dalyvavome akcijoje: „Švari aplinka – švari siela“.

Mokytoja pamoką pradėjo žodžiais:

*Nebijok –
tai sugrįžtančių paukščių sparnai
tokį keistą skambesį kelia
naktį.–*

*Nebijok –
tai pabudo kalnai –
ir vandenys srūva upeliais
per šaltas jų akis,
per garuojančią žemę...*

*Nebijok –
tai pabudo naktis
ir pabudino žemę.*

(Henrikas Nagys)

Mūsų planeta – Žemė – mūsų gimtieji namai, kuriuose sukurtos mums ypatingai palankios gyvenimo sąlygos, lemiančios mūsų gyvavimą, atveriančios galimybes ir erdvę jų realizavimui. Mes visi atsakingi už pasaulį ir harmoniją, be kurių mūsų planetos gyvenimas – bevaisis. Mes taip retai galvojame apie žemę. Tiesiog gyvenam ir nesusimąstom kartais apie numestą šiukšlę, nulaužtą medelį... Tad saugokime gamtą ir planetą drauge: *tebūnie švarus vanduo. Tegul mums šviečia skaisti Saulė. Viskas mūsų rankose.*

Mokytojos parengtoje prezentacijoje galėjome pamatyti gamtos teršimo padarinius. Juk gamtai ir mūsų visai žemei taip kenkia į upes pilamos gamybinės atliekos, dūmų kamuoliai, radiacija, sprogimai, šiukšlės. Juk iškirstame arba uždegtame miške nebečiulbės joks paukštėlis, praras savo gimtus namus žvėreliai. Galiausiai, pritrūksime deguonis.

Visiems ypač patiko pamoka, nes sužinojome labai daug apie tai, kaip mes galime pakenkti gamtai, gyvybei, ir kaip galima prisidėti prie Žemės išsaugojimo. Sužinojome, kad Žemės dieną In-

Švarinamės. A. Vasiliausko nuotr.

donezijoje rengia sporto varžybas, Š. Korėjoje – tai diena be automobilio, Rusijoje organizuojamas ekologijos festivalis „Žemės diena“, Vengrijoje vyksta dviratinių maratonas. Vadinasi, visose šalyse, Žemės diena ypatingai švenčiama ir labai reikšminga visiems planetos gyventojams.

Na, o po įspūdingos ir naudingos pamokos visa mokyklos bendruomenė šios dienos minėjimą nukėlė į greta mokyklos esantį miškelį, kur per žiemą išties prisikaupė nemažai nereikalingų šiukšlių. Visi ir mokytojai, ir mokiniai draugiškai tiesiog šluote iššlavė iš pušynėlio nereikalingas šiukšles bei atliekas. Abejingų nebuvo, visi dirbo iš peties. Juk paskui bus taip malonu patiems pabūti švariame, gryname ore, kur galėsime pasiklausyti lakštutės čiulbėjimo, žiogo svirpesio. Po rimto darbo visi bendroje fotografijoje besišypsodami patvirtinome: mes daugiau nešiukšlinsim ir saugosim tave, brangi Žeme. Atleisk. Mes prizadame išsaugoti tavo grožį, nes tu mums davei gyvybę.

Ačiū jums, mokytoja Helena už svarų indėlį auklėjant jaunimą bei prisidedant tokiomis prasmingomis akcijomis prie visos bendruomenės gerovės.

Loreta Plokštytė-Saveljeviėnė
Rimdžiūnų lietuvių kalbos
ir literatūros mokytoja

ir mokytojos Loreta Saveljeviėnė, Angelė Valienė;

- Seinų lietuvių „Žiburio“ gimnazijos mokiniai ir mokytojos Irena Gasperavičiūtė, Janina Macukonienė;
- Kaliningrado srities Zelenogradsko bendrojo lavinimo progimnazijos „Vektor“ mokiniai ir jų mokytoja Viktorija Kuznecova;
- Kaliningrado srities Dobrovol'sko 4-os vidurinės mokyklos mokiniai su mokytoja Alma Janvariova;
- Rygos lietuvių vidurinės mokyklos mokinės ir mokytoja Jalanta Naglė;
- Kaliningrado srities Sovetsko miesto vaikų kūrybos namų mokiniai ir mokytoja Tatjana Pavlova;

- Vasario 16-osios gimnazijos mokinės ir mokytoja Birutė Augustanavičiūtė;
- Vilniaus lietuvių namų mokiniai ir jų mokytojos Stasė Rožienė, Nijolė Volosevičienė, Vilma Vilkytė – Žemaitaitienė, Kristina Nugarienė, Violeta Bartkienė.

Nemažas pulkelis iš Rimdžiūnų vidurinės mokyklos lietuvių mokomąja kalba buvo pasirengęs konkursui. Štai jie:

Oksana Lobanova, 2 klasės mokinė deklamavo Juditos Vaičiūnaitės eilėraštį „Lėlė Molė“. Mokytoja Vilma Žukauskaitė – Lukša.

Nukelta į 4 psl.

